

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Sparekasser.

Dette Valg foretoges efter Reglerne for Forholdstalsvalgmaaden paa Begiering af følgende Medlemmer: Børensen, Casse, Dahl, Dinesen, Gad, Hage, Gold, Ingerslev, Jagd, Kofod, Poulsen, Scavenius, Scharling, S. Steffensen, T. Steffensen, Aaberg og N. Andersen.

Ved den foretagne Valghandling afgaves 78 Stemmesedler, og da der skulde vælges 11 Medlemmer, var Forholdstallet altsaa 7.

Valgte bleve kun følgende 10 Medlemmer i følgende Orden: Holstein-Holsteinborg, Ørup, Buch, Scharling, Haastrup, Vogelius, Hage, Suel, Alberti og Hviid. (S. Hansen 3 Stemmer, S. Pedersen, Skytte og Th. Nielsen hver 1 Stemme. 2 Stemmesedler vare udtømte, da de kom til Dplæsning).

Man fik altsaa til Omvalg paa 1 Medlem.

Der afgaves ialt 62 Stemmesedler, af hvilke imidlertid 19 vare blanke. Tilbage bleve 43 gyldige Stemmesedler og afgjørende Flertal var altsaa 22.

Valgt blev S. Hansen med 23 Stemmer. (Skytte havde 19 Stemmer og S. Pedersen 1 Stemme).

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Hærens Ordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 1601 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Notisen: I det nu det første af de gamle kjendte politiske Hovedspørgsmaal skal underkastes en nyere Behandling under de nye Forhold, jeg kunde sige i Provisoriets Lys, er det naturligt, at Forhandlingerne derom blive indledede fra Oppositionens Side, og det, hvorledes end dennes Forhold maa siges at være forandrede, siden vi sidste Gang havde en mere indgaaende Drøftelse af de herhen hørende Sager. Jeg sagde, at det var et politisk Hovedspørgsmaal, der her forelaa, thi anderledes kan jeg ikke betragte den foreliggende Sag, som nu fremstilles for os som Forsvarssagen overhoved. Vi vide meget vel, at der i

Modsatning til denne Betragtning gjøres en anden gjældende, at det netop ogsaa for Diebliffet stærkt gjøres gjældende, at den Sag, vi her forhandle, er eller burde være en neutral Sag, under hvilken de forskjellige politiske Partier kunde samarbejde og samles. Jeg tror, at der er noget Berettiget i denne Betragtning, men dog hviler en hel Del og vistnok den største Part af denne Betragtning paa manglende Kjendskab til den foreliggende Sag. Det er det Sande, at der er et neutralt Moment i Forsvarssagen, Noget, hvorom vi Alle kunne være enige, og som jeg ikke har set eller hørt benægte af Nogen, i alt Fald her i Salen, nemlig det, at vi Alle ville, at vort Fædreland i hvert Fald ikke maa falde forsvareløst. Der er Ingen her, der har taget Ordet for Afvæbning, og jeg tror, det skyldes den almindelige Følelse, som egentlig ikke kan defineres og vanskelig heller kan motiveres, i alt Fald ikke ved politiske Grunde, at det for enhver dansk Mand er en utakkelig Tanke ikke at ville værges sit Land. Dette neutrale Moment i Sagen gjorde, at jeg for mit Vedkommende ikke kunde Andet end i sin Tid bebrejde den høitævede Regjering, at den netop valgte denne Sag til Basis for den politiske Kamp, der fandt Sted i 1876. Denne Opfattelse, at man ikke vil lade Landet forsvareløst, er i egentlig Forstand en Følelsessag af den Natur, at den ikke egner sig til at diskuteres af den politiske Logik, og derfor udtalte jeg dengang, at jeg fandt det urigtigt fra Regjeringens Side at vælge denne Sag til Basis for den hele store politiske Kamp, og jeg bebrejder i dette Diebliffet forsaavidt atter Regjeringen dette, som det er min Opfattelse, at den Tanke, at det dog ikke nytter, at vi forsvare os, at vi ligesaa godt kunne nedlægge Baabnene og lægge Hænderne i Skjød, har gjort stærke Fremskridt siden Kampen i 1876. Jeg beklager disse Fremskridt. Jeg tror, at den høitævede Regjering har en væsentlig Del af Ansvaret derfor. Det foreliggende Forslag synes at tyde paa, at denne Betragtning, at det nærmest dreier sig om, at man overhovedet ikke vil opgive Sagen, men at der i og for sig neppe kan gives positive Udsigter til at opnaa noget Resultat ved Forsvaret, paa en mærkelig Maade er bleven delt fra den høitævede Regjeringens Side. Jeg siger mærkelig, forsaavidt som det synes at staa i nogen Modsatning til tidligere Opfattelser, thi den Forsvarsplan, hvorpaa det foreliggende Sørløvsforslag er bygget, fremstilles her for os i et mere mistrøstende Lys, end vi hidtil nogen- sinde have set Forsvarssagen fremstillet fra Regjeringens Side. Chancerne for et heldigt Udfald af vort Forsvar ere i den foreliggende Forsvarsplan afbildede som saa smaa, at de forekomme mig at forsvinde. Det hedder nemlig i den forelagte Forsvarsplan (Tillæg A. Sp. 1679), at selv om der er foretaget de Foranstaltninger, der her foreligge Forslag til, selv om de Forbebringer